

Arrest

nr. 209 803 van 21 september 2018
in de zaak RvV X/ IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bent geboren op (...) in Atshkhoy-Martan, Tsjetsjenië, waar u uw ganse leven bij uw ouders heeft gewoond. U bent de zus van A. M. (...) (O.V. X). Op 09 mei 2008 erkende het CGVS uw broer als vluchteling, maar trok deze status in op 10 oktober 2014. U lijdt aan de longaandoening bronchiëctasie.

Op 5 juni 2016 kwamen er twee mannen naar uw ouderlijk huis om uw hand te vragen in opdracht van uw vriend S. A. M. (...) (°1949). Uw vader ging akkoord hoewel u hiertegen gekant was. Na nieuwjaar, in januari 2017, zou de trouw plaatsvinden. Onder het mom van een bezoek aan uw broer die reeds lange tijd in België woont, verliet u met de toestemming van uw ouders Tsjetsjenië een eerste maal in

augustus 2016. Uw broer ging echter niet akkoord met uw weigering van dit aanzoek en onder dwang keerde u in september 2016 terug naar uw ouders in Tsjetsjenië. In januari 2017 verliet u Tsjetsjenië definitief, zonder medeweten van uw familie, ditmaal onder het mom van het kopen van trouwschoenen met uw vriendin in Grozny. Ondertussen heeft u geen contact meer met uw broer in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, een attest van het Rode Kruis en een medisch rapport.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart te lijden aan de longaandoening bronchiëctasie, wat u staft met een medisch attest. U verklaart in behandeling te zijn en medicatie te nemen. In het begin van het persoonlijk onderhoud heeft u echter aangegeven fysiek en mentaal in staat te zijn om deel te nemen aan dit persoonlijk onderhoud (CGVS p. 2). Nergens uit uw verklaringen of tijdens dit persoonlijk onderhoud heeft u bovendien blijk gegeven van moeilijkheden om het gehoor naar behoren verder te zetten. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden door S. A. (...) en zijn connecties omwille van uw geweigerde huwelijksaanzoek, en alsook om die reden uitgesloten te worden door uw eigen familie en teip. Na grondige analyse van uw asielaanvraag heeft de Commissaris-generaal echter besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico in uw hoofde op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen.

Zo heeft u uw uithuwelijking, noch uw vrees in dit kader, aannemelijk kunnen maken omwille van uw vage en algemene verklaringen hieromtrent, omwille van uw gestelde gedrag na uw eerste vertrek uit uw land van herkomst, wegens uw groot gebrek aan interesse in het verdere verloop van de zaak na uw vertrek uit uw land van herkomst en uiteindelijk door uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de datum van uw definitieve vertrek uit Tsjetsjenië.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor uithuwelijking aan A. S. (...) onderuit gehaald door het feit dat u tijdens uw eerste bezoek aan België geen asiel heeft aangevraagd en dat u zelfs naar Tsjetsjenië, de regio ten opzichte van dewelke u een vrees voor vervolging meent te koesteren, bent teruggekeerd en er nog enkele maanden bij uw ouders heeft gewoond. U verklaart dat die periode verschrikkelijk was voor u en dat u constant onder druk werd gezet (CGVS, p. 4). U verklaart dat u de eerste keer in België geen asiel durfde aan te vragen gezien uw broer dit niet had toegestaan. U zegt dat uw broer aan de kant van uw vader stond en dat u als vrouw moet doen wat u wordt opgedragen. Indien u dit niet zou doen, zou iedereen van u afstand nemen (CGVS, p. 5). In verband met uw terugkeer naar Tsjetsjenië verklaart u dat uw broer u gedwongen terugstuurde en dat u geen andere plek had om heen te gaan (CGVS, p. 4). Het is echter bijzonder vreemd dat u uw land van herkomst ontvlucht onder het mom van een bezoek aan uw broer, hopen dat hij u gelijk zou geven, u bijgevolg niet met S. (...) zou moeten trouwen en u zich op die manier aan uw vrees voor vervolging zou kunnen onttrekken, maar dat u eenmaal ter plekke geen asiel aanvraagt in België en u na zijn negatief antwoord gewoon terugkeert naar uw land van herkomst. Dit is des te vreemder gezien u nochtans duidelijk op de hoogte was van de geldende tradities in Tsjetsjenië (cf. supra) en u een negatief antwoord van uw broer toch ergens kon verwachten (u verklaart namelijk zelf dat uw ouders u toestemming hadden gegeven om uw broer te bezoeken omdat zij wisten dat uw broer u nooit in België zou laten, CGVS, p. 11) en u zich bovendien ook bewust was van de gevolgen van uw intenties, namelijk dat iedereen afstand van u zou nemen (cf. supra). Gegeven dit onlogische verloop van zaken worden reeds vraagtekens geplaatst bij uw vrees voor vervolging. U gevraagd om dit uit te klaren, antwoordt u dat u toen niets wist over de situatie in België en dat uw broer alles had afgesproken, dat hij u tot de auto die u naar Tsjetsjenië zou terugvoeren, begeleidde en dat hij u liet vertrekken. Nogmaals dezelfde vraag gesteld, antwoordt u dat u geen andere oplossing had en dat u werd gedwongen om terug te keren, dat u werd begeleid tot de auto en dat u daarop vertrok (CGVS, p. 12). U verklaart dat hij zei dat u naar hem moest luisteren omdat het zo hoort bij jullie. Bovendien heeft u niet het recht om tegen uw broer in te gaan (CGVS, p. 12). Hoewel er begrip wordt opgebracht voor de geldende tradities in uw maatschappij, blijft het echter verwonderlijk dat u de eerste maal zomaar luisterde naar uw broer en terugkeerde naar het toneel van uw vermeende vervolging in Tsjetsjenië, en nota bene daarna maandenlang bij uw eigen ouders verbleef, zeker terwijl u reeds had besloten om bij terugkeer niet enkel tegen hem maar tegen uw ganse familie zou ingaan en u een tweede keer uw land zou verlaten. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u niet tegen hem kan ingaan en dat u niemand kende bij wie u terecht kon om dit alles te bespreken (CGVS, p. 12). Zoals reeds gesteld had u reeds de

intentie bij uw terugkeer naar Tsjetsjenië om een tweede keer naar België te komen en dus uw ganse familie tegen u in het harnas te jagen, waardoor dit geen afdoende verklaring is voor het feit dat u zelf naar Tsjetsjenië bent teruggekeerd. Het CGVS ziet bijgevolg niet in wat u zou kunnen winnen bij uw terugkeer naar uw land van herkomst. U was namelijk van in het begin op de hoogte dat uw ouders zeker wisten dat uw broer zich nooit aan uw kant zou scharen (cf. supra), dat iedereen zich tegen u zou keren in het geval van een asielaanvraag en dat u de familie ten schande zou brengen. Waarom u dan überhaupt nog zou terugkeren en u het zichzelf moeilijker zou maken om dit alles een tweede keer te proberen, dit keer vanuit een nog meer precare situatie, namelijk ongemerkt en ditmaal zonder toestemming van uw ouders, is het CGVS niet duidelijk. Omwille van bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging reeds zwaar ondermijnd.

Ten tweede wordt het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen verder bevestigd door uw vage en algemene verklaringen betreffende uw uithuwelijking. Zo verklaart u dat er op 5 juni 2016 twee mannen uw hand hebben gevraagd aan uw vader om in het huwelijk te treden met A. S. (...). U bent er echter niet in geslaagd om de door u geschetste gang van zaken aannemelijk te maken. Gevraagd hoe dit aanzoek tot stand is gekomen, antwoordt u dat S. (...) eens bij jullie op bezoek was, dat hij u toen heeft gezien en dat alles zo is begonnen (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe dit initieel was gestart, antwoordt u dat die S. (...) op bezoek was gekomen, dat hij u zag en dat alles zo is gegaan (CGVS, p. 8). Gevraagd naar dat bezoek, antwoordt u dat hij met andere gasten kwam en dat u huisvrouw was, dat u eten klaarmaakte, dat u de tafel klaarzette, dat ze zaten en aten en dat ze daarna weggingen (CGVS, p. 8). Gevraagd naar meer detail, zegt u dat ze op bezoek kwamen, dat uw vader thuis was, dat ze zaten, dat ze praatten, u weet niet waarover, en dat ze daar lange tijd zaten (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande moge duidelijk zijn dat u uitermate vaag en algemeen blijft in uw verklaringen over uw eerste korte ontmoeting met de man die later uw hand zou vragen. Van iemand die vreest vervolgd te worden door deze persoon en zijn gevolg omwille van een geweigerd huwelijksaanzoek kan minstens verwacht worden dat zij zich meer in detail zou herinneren over de gebeurtenissen die tot dit aanzoek hebben geleid, wat in casu niet het geval is, waardoor de geloofwaardigheid van uw problemen in Tsjetsjenië verder in het gedrang komt.

Verder bent u ook niet op de hoogte over details betreffende uw eigen huwelijk, de ceremonie en de organisatie hiervan. Gevraagd welke regelingen er werden getroffen voor het huwelijk, antwoordt u dat alles klaar was en dat u enkel nog kledij moest kopen. Gevraagd op welke manier uw huwelijk werd georganiseerd, antwoordt u dat 'uw vader, die twee mannen en die S. (...) dat organiseerden'. Nogmaals dezelfde vraag gesteld, antwoordt u dat ze hebben besproken hoe het er uit zou zien, maar er verder niet veel te bespreken viel (CGVS, p. 10). U gezegd dat uw informatie van zeer algemene aard is, antwoordt u dat daarover niet met u werd gesproken. U werd enkel medegedeeld wanneer uw huwelijk zou plaatsvinden en dat u kleren moest gaan kopen (CGVS, p. 11). Gevraagd of er in de periode na uw terugkeer (dus tussen september en januari) nog regelingen werden getroffen, antwoordt u dat de familie bijeen kwam om dit te bespreken, maar dat u niet luisterde en het niet interessant vond (CGVS, p. 11). U verklaart dat u nooit heeft deelgenomen aan de gesprekken tussen de vrouwen omdat u dat niet wou en omdat u daar niet aanwezig wou zijn (CGVS, p. 11). Het is vreemd dat u niet aanwezig zou willen zijn bij de bespreking van uw eigen huwelijk, zelfs als u hiertegen gekant was. Gegeven het feit dat uithuwelijking niet uitzonderlijk is in uw maatschappij, is het onlogisch dat u zich hier niets van zou aantrekken. Bovendien is het feit dat u niet geïnteresseerd zou zijn in uw eigen huwelijk geen afdoende verklaring voor het feit dat uw verklaringen hieromtrent uitermate vaag en algemeen blijven. Gegeven bovenstaande heeft u uw uithuwelijking en uw vrees in dit kader dus verder niet aannemelijk kunnen maken.

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging zwaar ondermijnd door uw gebrek aan initiatief en interesse in het verdere verloop van uw eigen problemen. Zo heeft u verder uit angst geen contact meer gehad met uw familie in Tsjetsjenië (CGVS, p. 13). Gevraagd of u niet wou weten hoe het met uw ouders ging na uw vertrek, antwoordt u van niet en dat dit u verder niet meer interesseert (CGVS, p. 13). Gevraagd of u weet heeft van problemen voor uw familie na uw vertrek, zegt u dat u er niet naar heeft gevraagd en u dit niet wil (CGVS, p. 13). Ook over wat er verder is gebeurd in het algemeen heeft u geen idee (CGVS, p. 13). Van iemand die beweert een vrees voor vervolging te koesteren door haar familie en haar schoonfamilie na een geweigerd huwelijksaanzoek, kan evenwel verwacht worden dat zij enige moeite zou doen en interesse zou vertonen in haar eigen lot, het lot van haar familie en het verdere verloop van de zaken na haar vertrek, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging.

Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat u zich in uw verklaringen op het CGVS en bij de DVZ tegensprekt over de datum van uw tweede en definitieve vertrek uit Tsjetsjenië. Zo verklaart u op het CGVS dat u Tsjetsjenië met de auto heeft verlaten op 4 januari 2017 en dat de wagen het na vier dagen reizen begaf. Daarop verbleef u twee weken in de buurt van een douane, u weet niet in welk land, waarna u in de vroege ochtend van 26 januari 2017 in België aankwam (CGVS, p. 15). Anderzijds

verklaarde u op de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) dat u was vertrokken op 22 januari 2017 (verklaring DVZ, rubriek 10; Dublin dossier Duitsland), in tegenstelling tot 04 januari 2017 in uw verklaring op het CGVS. U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u dat u toen in shock was en u waarschijnlijk alles was vergeten (CGVS, p. 13). In casu kan er echter niet licht worden gegaan over deze tegenstrijdigheid gezien de datum in uw verklaring bij de DVZ één dag na uw gepland huwelijk in Tsjetsjenië valt, namelijk op 21 januari 2017, en de datum in uw verklaringen bij het CGVS voor dit huwelijk valt (CGVS vragenlijst, rubriek 3.5; CGVS, p. 9). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u de dag van uw vertrek en de dag van uw geplande huwelijk waarschijnlijk door elkaar heeft gehaald en dat u gespannen was (CGVS, p. 13). Ook deze verklaring is echter niet afdoende voor dergelijke tegenstrijdigheid, daar het niet om de dag van uw geplande huwelijk gaat maar de dag nadien. Het feit dat u zich in dergelijke mate zou vergissen over de datum van uw vertrek is echter weinig aannemelijk waardoor verder geen geloof meer kan worden gehecht aan uw aangehaalde uithuwelijking. Hierenboven legt u ook uw internationaal paspoort met geldig visum niet neer, het document die de datum van uw vertrek zou kunnen bewijzen. U bent het namelijk vergeten in de wagen nadat u in Brussel werd afgezet (CGVS, p. 5). Gezien deze vaststellingen kan er verder geen geloof worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten.

Gegeven bovenstaande bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico in uw hoofde op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ter staving van uw vervolging legde u uw binnenlands paspoort, een attest van het Rode Kruis en een medisch rapport neer. Wat betreft uw binnenlands paspoort wordt opgemerkt dat dit document louter betrekking heeft op uw persoonsgegevens, waardoor dit niets aan bovenstaande analyse wijzigt. Het attest van het Rode Kruis bevestigt enkel uw medische toestand en legitimeert waarom u op de gevraagde datum niet aanwezig zou kunnen zijn bij de DVZ. Bijgevolg verandert dit document verder niets aan bovenstaande analyse. Het door u neergelegde medische rapport betreft de diagnose bronchiëctasie. U neemt medicatie en u wordt behandeld. U verklaart dat u moet hoesten en dat u zich dan futloos voelt (CGVS, p. 5-6). U verklaart echter duidelijk dat dit geen reden was waarom u asiel aanvraagt in België (CGVS, p. 6). In dit verband moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen wordt verwezen naar een andere procedure, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg wijzigt ook dit document niets aan bovenstaande analyse.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen "48/3 tot 48/7" en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens meent verzoekende partij dat er sprake is van een appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij nagelaten heeft rekening te houden met haar profiel, namelijk een vrouw in de Tsjetsjeense maatschappij. Verwijzend naar verschillende internationale rapporten die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 3-5), duidt zij op de kwetsbare positie van vrouwen in de Tsjetsjeense maatschappij en de Tsjetsjeense tradities.

2.2.3.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst voor vrouwen niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft, zo blijkt uit wat volgt, desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

Uit wat volgt blijkt tevens dat de loutere positie van de vrouw in de Tsjetsjeense maatschappij en de Tsjetsjeense tradities geen afdoende verklaring kunnen vormen voor de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas ondermijnen, meer bepaald (i) het door haar gestelde gedrag na haar eerste vertrek uit Tsjetsjenië; (ii) haar vage en algemene verklaringen over haar uithuwelijking; (iii) haar groot gebrek aan interesse in het verdere verloop van de zaak na haar vertrek uit Tsjetsjenië; en (iv) haar tegenstrijdige verklaringen betreffende de datum van haar definitieve vertrek uit Tsjetsjenië.

2.2.4.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat de geloofwaardigheid van haar vrees voor uithuwelijking aan A. S. onderuit gehaald wordt door het feit dat zij tijdens haar eerste bezoek aan België geen asiel heeft aangevraagd en dat zij zelfs naar Tsjetsjenië is teruggekeerd en er nog enkele maanden bij haar ouders heeft gewoond, stelt verzoekende partij dat zij hoopte dat haar broer haar zou helpen, nu hij reeds verschillende jaren in België woonde en zij dacht dat hij misschien meer verwesterd zou zijn dan haar familie. Eens in België begreep zij echter dat haar broer aan de kant van haar ouders stond. Als vrouw moest zij vervolgens doen wat werd opgedragen en zij had dan ook geen andere keuze dan (gedwongen) terug te keren naar Tsjetsjenië.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in bovenstaand betoog slechts de door haar op het Commissariaat-generaal verschaftte uitleg herhaalt. Door verwerende partij wordt evenwel terecht opgemerkt dat het verwonderlijk blijft dat verzoekende partij zomaar luisterde naar haar broer en terugkeerde naar het toneel van haar vermeende vervolging in Tsjetsjenië, en *nota bene* daarna maandenlang bij haar eigen ouders verbleef, zeker terwijl zij reeds in België had besloten om bij een terugkeer niet enkel tegen hem maar tegen haar ganse familie in te gaan en zij een tweede keer haar land zou verlaten. Er kan dan ook niet worden ingezien wat verzoekende partij, die sowieso de intentie had om bij haar terugkeer naar Tsjetsjenië terug te keren naar België en dus haar ganse familie tegen haar in het harnas te jagen, nog te winnen had met een terugkeer naar Tsjetsjenië. Dergelijke onlogische gang van zaken ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

2.2.5.1. Waar verwerende partij haar verklaringen over de uithuwelijking vaag en algemeen acht, benadrukt verzoekende partij de positie van de vrouw in de Tsjetsjeense maatschappij. Alles werd georganiseerd door de mannen en haar advies werd nooit gevraagd. Verder ziet zij niet in waarom zij interesse zou moeten tonen voor een huwelijk waartoe zij gedwongen wordt.

2.2.5.2. De Raad bemerkt vooreerst dat van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij gedetailleerd kan vertellen over haar eerste korte ontmoeting met de man die later haar hand zou vragen. De loutere verwijzing naar haar positie als vrouw kan geenszins volstaan om haar vage verklaringen over dit bezoek te vergoelijken. Immers was zij bij dit bezoek aanwezig, waardoor van haar verwacht kan worden dat zij hierover doorleefde verklaringen kan afleggen, *quod non*. Dat zij niet betrokken werd bij het gesprek, doet hieraan geen enkele afbreuk.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat verzoekende partij onaannemelijk vaag en algemeen blijft over haar eigen huwelijk, de ceremonie en de organisatie ervan. Zelfs indien het haar niet interesseerde, is het geenszins aannemelijk dat zij, de bruid, nauwelijks concrete informatie heeft over het huwelijk en dat haar enkel verteld werd wanneer het zou plaatsvinden en dat zij kleren moest gaan kopen. Gezien het feit dat uithuwelijking niet uitzonderlijk is in de Tsjetsjeense maatschappij is het voorts, zelfs indien verzoekende partij hiertegen gekant was, vreemd dat verzoekende partij niet aanwezig zou willen zijn bij de bespreking van haar eigen huwelijk. Bovendien acht de Raad het opmerkelijk dat verzoekende partij er blijkbaar voor kon kiezen om niet aanwezig te zijn bij de gesprekken tussen de vrouwen over het huwelijk, nu zij anderzijds in haar verzoekschrift herhaaldelijk haar ondergeschikte positie als vrouw benadrukt en stelt dat zij niet kon ingaan tegen haar familie. In de door verzoekende partij geschetste context is het geenszins aannemelijk dat haar familie dergelijk ostentatief gedrag zou toelaten waaruit duidelijk de desinteresse van verzoekende partij in het huwelijk bleek.

2.2.6.1. Inzake de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij een gebrek aan initiatief en interesse toont in het verdere verloop van haar eigen problemen, stelt verzoekende partij dat zij haar familie de rug heeft toegekeerd en dat zij geen contacten meer wil hebben met hen. Indien zij contact zou opnemen met haar familie loopt zij bovendien het risico dat zij te weten komen waar zij zich bevindt.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij in de bestreden beslissing terecht motiveert dat van iemand die beweert een vrees voor vervolging te koesteren door haar familie en haar schoonfamilie na een geweigerd huwelijksaanzoek, verwacht kan worden dat zij enige moeite zou doen en interesse zou vertonen in haar eigen lot, het lot van haar familie en het verdere verloop van de zaken na haar vertrek, wat *in casu* niet het geval is. Dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dermate onwetend is over het verdere verloop van haar problemen is des te frappanter gezien de vaststelling dat zij thans als bijlage bij haar verzoekschrift een getuigenis voegt van twee vrouwen uit haar dorp, waarin haar gedwongen uithuwelijking wordt bevestigd en tevens gesteld wordt dat verzoekende partij actief gezocht wordt sinds haar vlucht uit Tsjetsjenië (bijlage 6). Derhalve blijkt zij in de mogelijkheid te zijn via derden informatie te bekomen over de situatie in haar land van herkomst. De vaststelling dat zij niet eerder getracht heeft informatie te verkrijgen over het verdere verloop van haar problemen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.7.1. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de datum van haar tweede en definitieve vertrek uit Tsjetsjenië, stelt verzoekende partij dat zij verward was en dat zij de datum van haar vertrek en de datum van haar huwelijk door elkaar heeft gehaald.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van de uitleg die zij gaf op het Commissariaat-generaal toen zij er met de tegenstrijdigheid werd geconfronteerd. Door verwerende partij wordt evenwel terecht gemotiveerd dat deze uitleg niet afdoende is, daar het niet om de dag van haar geplande huwelijk gaat maar de dag nadien. Het is allerm minst aannemelijk dat verzoekende partij zich in dergelijke mate zou vergissen over de datum van haar vertrek.

2.2.8. Wat betreft nog de getuigenis van twee vrouwen uit haar dorp die de gedwongen uithuwelijking bevestigen (bijlage 6 van het verzoekschrift), is de Raad van oordeel dat dit document geenszins volstaat om de door haar voorgehouden problemen aan te tonen. Immers kan aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Bovendien kan aan dergelijke getuigenis komende van kennissen geen objectief karakter worden toegekend. De Raad stelt daarenboven vast dat het slechts een kopie betreft. De Raad wijst erop dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X).

2.2.9. Daar waar verzoekende partij nog betoogt dat zij vervolgingen vreest omdat zij Tsjetsjenië is ontvlucht en bescherming in een ander land heeft gevraagd, waardoor zij als verrader zal worden beschouwd, bemerkt de Raad vooreerst dat uit wat voorafgaat blijkt dat aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen geen enkel geloof kan worden gehecht. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij nergens concretiseert hoe de Tsjetsjeense autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van haar asielaanvraag in België. Evenmin toont zij aan de hand van objectieve informatie aan dat elke Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië, enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep, of systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6, § 4 (voorheen artikel 48/6, tweede lid) van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, § 4, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat "*de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan*". Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een

reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999 , drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.*

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 april 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en

bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.17. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een geïnventariseerd stuk neerlegt stelt de Raad vast dat dit stuk niet voorzien is van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt dit stuk derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.18. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT